

COLUMN HUGO VAN DER POEL

Volhouden

In deze amechtige tijden zijn geduld en volhouden zwaar ondergewaardeerde eigenschappen. De veronderstelling is dat als je iets wilt, dit in een oogwenk kan worden gerealiseerd. 'Alles' moet en kan sneller, om te beginnen de bevrediging van mijn behoeften aan kip, bewegend beeld en een taxi.

Helaas, niet elke behoefte is onmiddellijk te bevredigen door een 'keuze', meegedeeld per muisklik of tweet. Veel keuzes vergen in hun uitwerking een 'proces', met tijd om te groeien, te leren, uit te proberen, te ontwikkelen, te polderen, af te tasten, te accepteren of te verwerken. Al suggereren referenda anders, zelfs in een (volks) dictatuur liggen oplossingen voor maatschappelijke vraagstukken, zoals overgewicht en bewegingsarmoede, niet op een plank in een groot magazijn. Als er al een oplossing is, dan raakt die zeer waarschijnlijk aan gevestigde belangen en vraagt ze om aanpassing van regels en financieringsvormen, de opleiding van nieuw personeel, het vrijspelen van middelen, het opbouwen van relevante kennis en het optuigen van nieuwe organisaties. Zie hoe moeilijk het is om de problemen in de ouderenzorg en het basisonderwijs op te lossen, al is het geld beschikbaar. Of om de woningnood of de stikstofproblematiek aan te pakken of de keuze voor de Brexit te effectueren. Keuzes maken, stemmen en akkoorden sluiten is fijn. Dat geeft het gevoel van handelingsvrijheid en macht, van invloed op de gang van zaken. Het levert foto's en aandacht op. Minder fotogeniek en twitterbaar is wat volgt: de uitwerking in maatregelen, het toepassen ervan, de handhaving en het onderhoud. Dat is technisch, saai, onzichtbaar en verloopt langzaam in vergelij-

king met het euforische keuzemoment of de ondertekening van het akkoord. Bij de uitvoering blijkt niet iedereen het eens met de gemaakte keuze(s), is er bestaande regelgeving, gebrek aan geld, kennis en menskracht, sabotage, meestribelen, verdachtmaking, protest en onverwachte en averechtse effecten. Beleid is wat dat betreft net sport: achter de podiumplaats gaan ontelbare trainingsuren schuil. En hoeveel training levert geen podiumplaats op?

Daarom: een standbeeld voor de volhouders! Voor de ambtenaren in de uitvoering en politici met ruggengraat. Politici die eerlijk vertellen dat het even duurt voor de effecten van het beleid zichtbaar worden en welke problemen zich kunnen voordoen in de uitwerking. Die de uitvoerders het vertrouwen en de benodigde tijd, handelingsruimte en middelen geven om van het beleid een succes te maken. Ook de ondertekening van het lokale sport-, preventie- of leefstijlakkoord markeert de afsluiting van een eerste fase in een langdurig proces. Het echte werk begint dan pas. Volhouders moeten de betrokken partijen bij elkaar en enthousiast houden en uitwerking geven aan de afgesproken maatregelen. De verduurzaming van het sportvastgoed, verbetering van het pedagogisch sportklimaat op de verenigingen en versterking van de samenwerking in de lokale sportsector vereisen vele jaren van volharding in de uitvoering. Veel training, met de overtuiging dat de aanhouder wint.

“Beleid is net sport: achter de podiumplaats gaan ontelbare trainingsuren schuil”

Hugo van der Poel is directeur van het Mulier Instituut